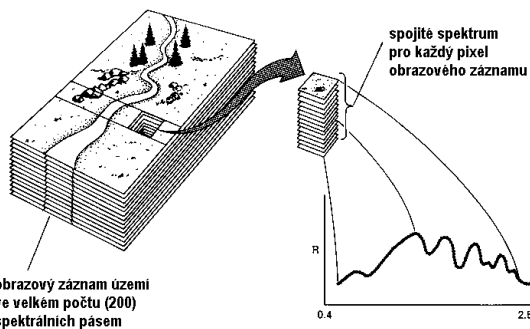
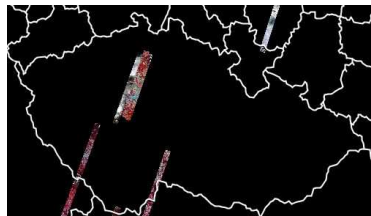

Analyza dat obrazové spektrometrie

Příklady konkrétních systémů - družice

Družice EO-1 (NASA), skener HYPERION – hyperspektrální skener s 242 pásmy v rozsahu 0,4 - 2,5 μm s rozlišením 30 metrů a velikostí scény 7,7 x 42 resp. 185 km, časové rozlišení 16 dní

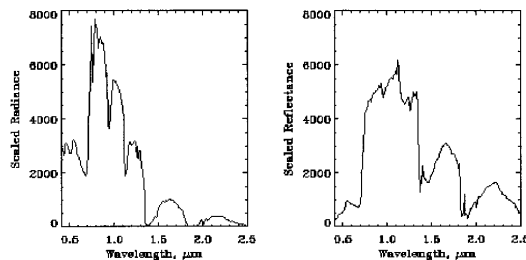
Fuji (Jap), Palo Alto, Cal)

Základní etapy analýzy dat obrazové spektrometrie

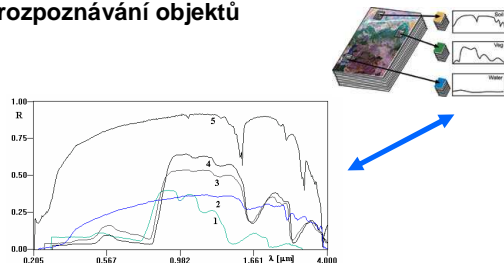
- kalibrace dat
- tvorba spektrálních knihoven
- vizualizace hyperspektrálních dat a knihoven spekter
- automatické porovnání spekter
- definování elementárních povrchů (tzv. endmembers)
- analýza a automatická klasifikace heterogenních pixelů

Kalibrace dat

- atmosférické korekce a korekce na vlivy topografie jsou nezbytnou prvotní částí zpracování
- cílem je převést naměřená data, která obsahují charakteristiky celkového vyzařování objektů (angl. **radiance**), na data charakterizující odrazové vlastnosti objektů (angl. **reflectance**)

Spektrální knihovny a automatické rozpoznávání objektů

Příklady záznamů ze spektrální knihovny pro pět vybraných materiálů. Na ose X jsou vlnové délky, na ose Y normalizované hodnoty odrazivosti (R). (1 - smrkové jehličí, 2 - suchý travnatý povrch, 3 - listy vlašského ořechu, 4 - listy javoru, 5 - kaolinit)

Tvorba spektrálních knihoven

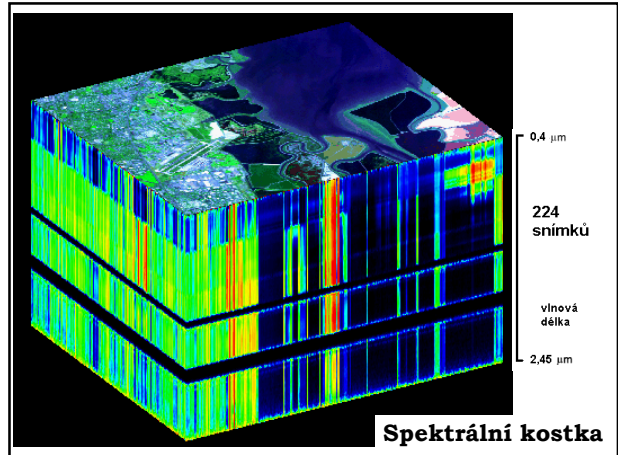
- Uchovávají laboratorně zjištěná spektra odrazivosti stovek nejběžnějších materiálů a druhů povrchů
- Obsahují údaje o absolutních hodnotách odrazivosti, lze jich využívat obecně jako určitých „vzorových“ spekter
- Mají význam interpretačních klíčů.

<http://speclab.cr.usgs.gov/spectral.lib04/spectral-lib04.html>

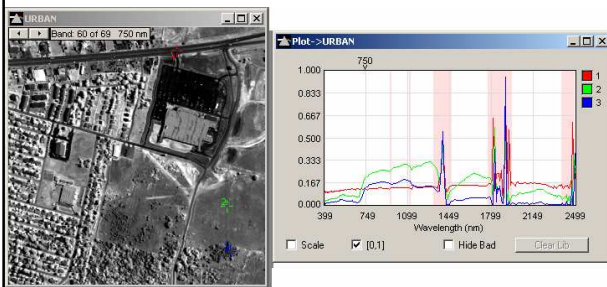
<http://speclib.jpl.nasa.gov>

Vizualizace dat

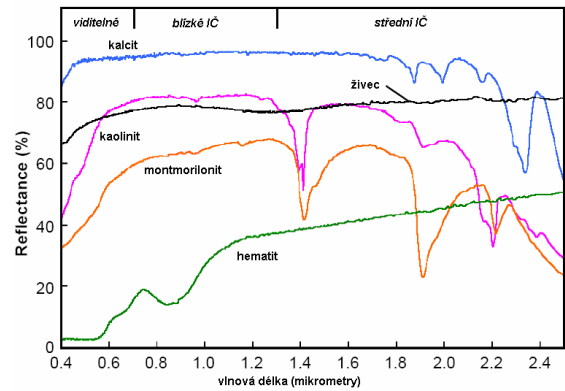
- Spektrální kostka
- Spektrální profily
- Vektor ve vícerozměrném prostoru (viz. klasifikace spektrálním úhlem)

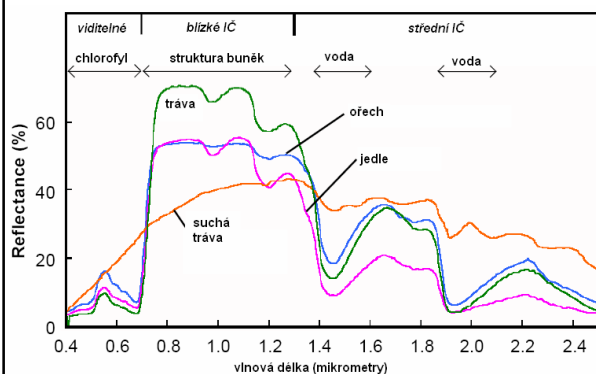
Spektrální profily

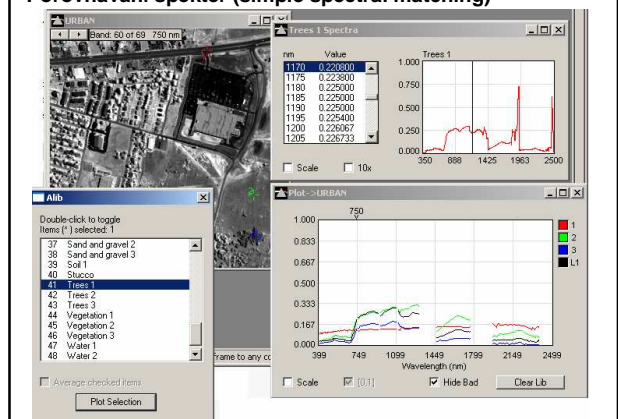
Druhy minerálů - příklady spektrální odrazivosti

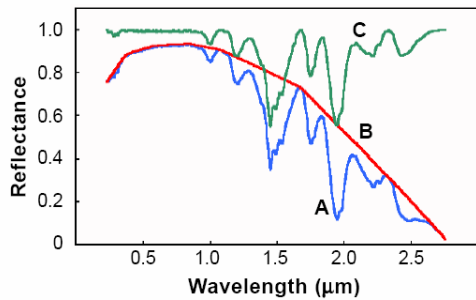
Druhy vegetace - příklady spektrální odrazivosti

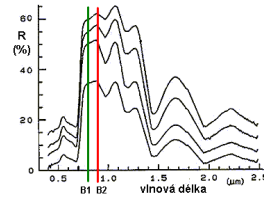
Porovnávání spekter (simple spectral matching)

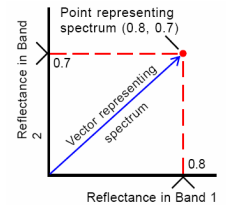
Porovnávání spekter (simple spectral matching)

Klasifikace tzv. „spektrálním úhlem“ (Spectral Angle Mapper)

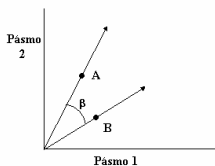
Vektor reprezentující spektrum ve 2D spektrálním prostoru

Klasifikace tzv. „spektrálním úhlem“

Algoritmus je založen na výpočtu míry podobnosti mezi testovaným spektrálním profilem ze zpracovávaného obrazu a spektrem z knihovny

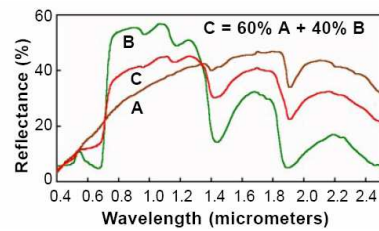
Jako míry podobnosti je využito tzv. **spektrálního úhlu**,

A - vektor známého spektra (např. z knihovny spektra), B - vektor spektra testovaného, β - spektrální úhel; data v použitých pásmech jsou korigována na vlivy atmosféry a zastínění

Analýza smíšených pixelů

„tradiční“ přístup - zjednodušující předpoklad, že každý jeden obrazový prvek svoji hodnotou reprezentuje pouze jeden objekt či povrch.

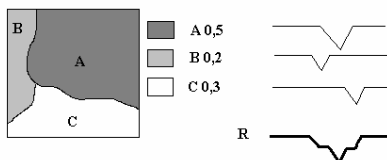
Křivka spektrálního chování heterogenního pixelu (mixel - mixture element) je složena z jednotlivých „spektrálně čistých“ křivek **elementárních povrchů** tzv. **endmembers**.

Možné přístupy k analýze smíšených pixelů

- linear mixing

Fyzikální model

Vychází z předpokladu, že spektrální informace smíšeného pixelu vzniká lineární kombinací spektrálního chování všech obsažených elementárních povrchů

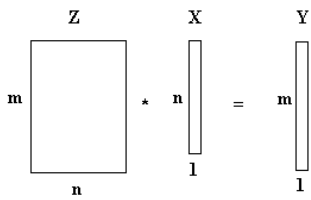

$$R = 0,5 A + 0,2 B + 0,3 C$$

Lineární kombinace spekter (linear mixing)

- Model **lineární kombinace (smíchání) spekter** - tzv. **mixing** - předpokládá, že známe spektra jednotlivých elementárních povrchů i jejich procentuální zastoupení v ploše pixelu.
- Z těchto údajů lze sestavit výsledné spektrum smíšeného pixelu.
- Analýza potom spočívá v obráceném procesu označovaném jako tzv. **un-mixing**, kdy naopak známe spektra jednotlivých elementárních povrchů a spektrum výsledné
- Z nich potom hledáme procentuální zastoupení jednotlivých elementárních povrchů.

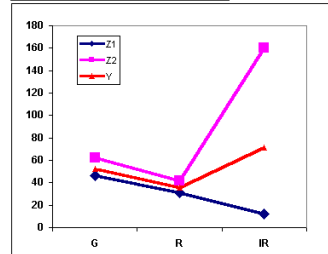
Matematický model lineárního smíchaní výsledného spektra heterogenního pixelu

n - počet elementárních povrchů
 m - počet zpracovávaných pásem
 Y - výsledné spektrum
 X - koeficienty určující zastoupení jednotlivých elementárních povrchů
 Z - spektrální chování n elementárních povrchů v m intervalech spektra (pásech)

UNMIXING – určení procentuálního zastoupení elementárních povrchů

	Z1	Z2	Y	m = 3
G	46	62	52,4	n = 2
R	31	42	35,4	
IR	12	160	71,2	

$$52,4 = 46x_1 + 62x_2$$

$$35,4 = 31x_1 + 42x_2$$

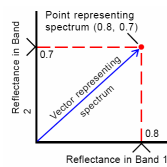
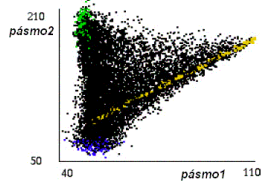
$$71,2 = 12x_1 + 160x_2$$

$$x_1 = 0,6$$

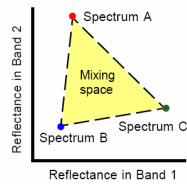
$$x_2 = 0,4$$

Geometrický model lineárního smíchaní výsledného spektra heterogenního pixelu

1. Určení počtu elementárních povrchů

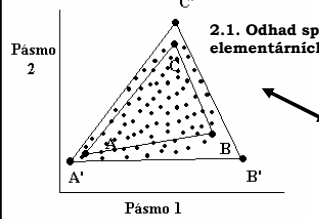

simplex

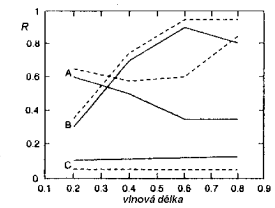
Geometrický model lineárního smíchaní výsledného spektra heterogenního pixelu

2. Určení druhu elementárních povrchů

2.1. Odhad spekter elementárních povrchů

2.2. Jejich porovnání s referenčními spektry (knihovně)

Analýza radarových obrazových záznamů

Specifika:

- Odlišná geometrie
- Nelze hovořit o teorii spektrálního chování objektů
- Výrazná textura (speckle) snímků
- Odlišný způsob interakce záření s objekty na zemském povrchu
- Zaznamenání fyzikálních vlastností (drsnot povrchu, orientace k dopadajícímu záření, elektrické vlastnosti apod.)

Základní etapy zpracování radarových snímků

- radiometrické korekce a potlačení šumu
- geometrické korekce
- zvýrazňování snímků a zpracování textury
- vizuální analogová interpretace
- klasifikace snímků
- integrace s optickými daty

Radiometrické korekce, potlačení šumu

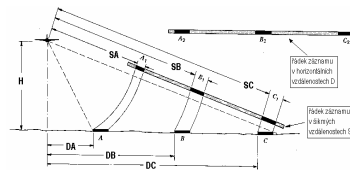
- speciální druhy **nízkofrekvenční** filtrace
- **multilooking** - průměrování několika tzv. pohledů (looks) – tj. obrazů stejného objektu pořízeného různými radarovými signály.
- **adaptivní filtry** – definují lokální míry heterogenity s cílem potlačit vysokofrekvenční šum při zachování radiometrické a texturální informace ve snímku

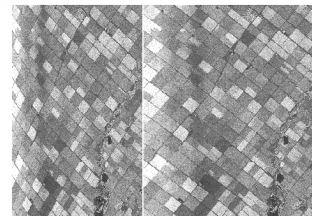
- filtrovaný obrazový prvek
- SZ pozice filtrovacího okna
- JV pozice filtrovacího okna

- definování **textury** pomocí GLCM matice

Geometrické korekce radarových snímků I

Transformace radarového obrazového záznamu, vyjádřeného v šikmých vzdálenostech do snímku ve skutečných pozemních (horizontálních) vzdálenostech

Slant Range

Ground Range

Geometrické korekce radarových snímků II

- vlastní transformace obrazu
- nutnost použití výškového modelu terénu
- možnost použití stereodvojic k tvorbě DTM

Vizuální interpretace radarových snímků

Hlavní interpretační znaky:

- textura
- tón
- tvar
- velikost

Vzhled povrchů (objektů) na radarových snímcích budou ovlivňovat dvě skupiny parametrů:

- vnitřní (frekvence, polarizace, úhel dopadu, azimut)
- vnější (drsnost, vodní obsah, topografie, vodivost)

Klasifikace radarových snímků

Vyžaduje více snímků v příznakovém prostoru. Ty lze získat např.:

- jako sérii snímků z různých časových horizontů
- transformací (výpočtem měř textury)

Integrace radarových snímků s jinými obrazovými daty

- transformace barevného systému RGB a IHS.

Příklady konkrétních systémů - letadla

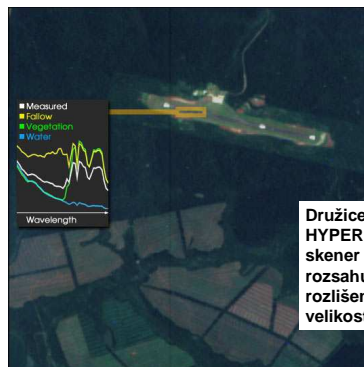
System	Počet snímků	Interval vlnových délek [μm]	Velikost pixelu [m]
AVIRIS	224	0,4 - 2,45	20
AIS	128	1,2 - 2,4	8
CASI	228	0,4 - 0,9	?

AIS (Airborne Imaging Spectrometer)

AVIRIS (Airborne Visible - Infrared Imaging Spectrometer).

CASI (Compact Airborne Spectrographic Imager).

Příklady konkrétních systémů - družice

Družice EO-1, skener HYPERION – hyperspektrální skener s 220 pásmy v rozsahu 0,4 - 2,5 μm s rozlišením 30 metrů a velikostí scény 7,7 x 100 km